

בית שמאי פרק רביעי זבחים

שני חילונים. מדלג כחב וימרו ולא יחללו: אחד פסול נוסף. ואשכחן ביה חילול דכתיב (ויקרא יט) כי את קדש ה' חילל ואחריוהו ויחי אשר הם מקדשים דמבינן מניה כל המוקדשים: מנה בני מלי. ודע אין חיבין עליו מוסר נותר שם שגג בו כדם ונותר אינו חיב

בשני חילולין הכתוב מדבר אחד פסול נותר
ואחד פסול מומאה: חוץ מן הדם כו': מנא
הני מילי ^אאמר עולא אמר קרא יואני נתתיו
לכם שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא
אמר קרא ילכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה
^ברבי יוחנן אמר אמר קרא יתן הוא לפני כפרה
כלאחר כפרה מה אחר כפרה אין בו מעילה
אף לפני כפרה אין בו מעילה אימא לאחר
כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו
מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה ^גאין
לך דבר שנעשית מצותו ומעולין בו ולא והרי
תרומת הדרשן משום דהוי תרומת הדרשן
ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד ^דוכל
שני כתובים הבאין כאחד אין מלמד הניחא
^הלרבנן דאמרי יוהינן שם מלמד ^ושטעונין
גזיזא אלא לרבי דוסא דאמר מותרות ^זהן
לכהן הרויט ובלבד שלא ישתמש בהן ליה"כ
אחר מאי איכא למימר משום דהוי תרומת
הדרשן ^חועגלה ערופה שני כתובין הבאין
כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין
מלמד הניחא למאן דאמר אין מלמד
אלא למאן דאמר מלמד מן מאי איכא למימר
תרי ^טמיעוטי כתיבי הכא כתיב ^יהערופה
והתם כתיב ^{יא}ושמו ותלתא קראי כרם למה
לי ^{יב}למיעוטי ממעילה מנותר ומטומאה אבל
פיגול לא צריך קרא דתנן ^{יג}כל שיש לו
מתירין בין אדם בין למזבח חייבין עליו
משום פיגול ודם ^{יד}גופיה מתיר הוה אמר
רבי יוחנן ^{טו}שלושה כריתות בשלמים למה

טומאת הגוף אינו חייב שמים:
 אמר עולה אחר קרא בו. הא
 עולה לאו הכא איתמר אלא גבי
 מעילה איתמר במס' מעילה (דף יא.
 קמ"ב) אין מעולין בדמים והכא (דף יא.
 קמ"ב) הני מילי דמתניתין אמר עולה
 כי מעילה אחר קרא לכס ותנא דבי
 ר' יוחנן אמר כי ישמעאל לתנא דבי
 ר' יוחנן ומוקדא נלמא קראי לבי למעטי
 ונותר אחד למעטי ממעילה וחד
 למעטי ממומחה: ואני נספיו לכס
 כחולין שלכם שאין בהן
 מעילה: לכפר. ואני נספיו
 ל המזבח לכפר (ויקרא י) לכפרה
 תחתי מזבח קדשים ולא למעול בו
 ענין מעילה אין בו דין קדשים:
 דמא (א) נספס הוא בהוייתו אמר:
 וואו לפני כפרה כי מה לאהרן
 פסח אין בו מעילה. דפשיטא לן כיון
 נעשים מזבחין אין מעולין בו דמיון
 יצית שיה' בו זרוך גבול לא קרינן ביה
 קדשי ה': אמר ר' דבר בו. הלכך
 י"ב אם תדרשה לך אלא איפכא:
 הרי פרום דרשן. כל יו (א) מזה
 ממחמה ומזרח לא מלך המחמה
 ומזרח וטען מחמה לא כס דכתיב
 ואתה משען י' שם צמח (א) וכל דכתיב
 ממקומן אלאה אסור בהנאה: ובגדי
 והכנס. ארבעה בגדים שבהן גדול
 כנגדם בהן ילפנים ביה"כ שאסור
 שיתמם בו (א) עד דכתיב ופסח
 בגדי הכהן וגו' והניחם שם ודרשין
 לנלמד שטעוין גזיה: לפיכך דרשן
 רבי דואק במס' יומא מייבא (א) לרבי
 ר' אבהו דאמר כשריו בו לכסו (בבבא
 בבבא)

עבודת ה' בהתקדש כל ימות השנה: **ועגלה ערופה**. דלמי וערפו שם יבנים (כ) והיא שם קרא ימירא הוא לומר שחיה שם קבורה (ז) **יון תלדין**. ויון דלא ילדין (ז) ולא מידי דלוי מיינהו האי קרא מי הוילי וזכא למדרשה איפסא למדרשה הכי: **מיטעו** (ז) **כחי**. שער שחן למדין מן: **הערופה**. זו ולא אחרת כח: **ושמו**. והוא שם לתבוא ושמו וזכוי שמו לוי לא לחצר: **כח קרא**. כח לכפר הוא: **למעוטי מנופר**. לכח כשאר (ז) חולין ולא קדשים. כפר לכפרה נחמי קדשים ולא לדבר אחר קדשים אלא כחולין לא ימייחו (ז) עליו משום טומאה. והוא (ז) למעוטי ממעילה כדמין: **לשם כריסות**. אמור אליהם לדורותיהם וגו' (ויקרא כג) והנפש אשר אכל בשר וגו' (סו ז) נפש כי תגע בכל (ז) טומאה אדם וגו' (סו):

ולו והכא מוצא החילוק שהיה חסיה מלא המחסה מן המאכלות הפנימי
לקמח בשלחא מוצא החילוק דכחיי רבי יסוח אלף פנימי מנהל מן משמע
לדמתי דהתם השמע אל מועלין בדשוון הפנימי השמעון מן משמע
לקמח בשלחא מוצא דכחיי וסוח ולכן מזהו לדשן מן חף לקמח
ולו שמו שלא יסור אלף פנימי מנהל מן דמזהו לדשן שחטה אומר שהדשן
יקום הדשן ופי' שני דיומא כירובלמי ש' משמע מן קמח דכיי ברש"י
מאמרי אל מוראה ודיומא ימעלו על ש' משמע מזהו שישלבו אלף מן
מזה מוראה ודיומא ילאו מזה מועליהם ור"ל שאני דישון מוצא שחטה
בדקדושו (דף נה.) דלמח אין מועל אחר מועל אלף במזה וכלי שרת
ו"ל דהי ככלל במזה דהיינו כמו יאמקסנה דלא נפיק לחיני: **משום**
כל חטאת (דף נט.) מאחרי יורח ויאמקסנה דכחא: **עקלה** עירוש
ועמדין (פ"ג דף עט.) דמכחיה כי כפרה בקדשים וי"ל דס"ל כי ירץ אלף
מרי מיוצא בתיבי. קשיא דמח סגי וכן גבי העוסק בפרק כל
מינה לנזרח וטומאה סגי נדח מיעוט ולפנין מהדרי מילוי
יעוטא נזרח דוקא אלף משום טומאה וזה חייב כי היכי דאין לו
טומאה מרביעין מאחר שחטא חטאת

הבי נרמין 10 בשני חילולין
חממה לי לעיל [מה] גבי קדשי
חילול מטומאה הלא חילול טומאה
הנשרפין (פנהרין דף פג.) משמח
וה

בָּרַשׁ פָּרַק שָׁנִי (דף ע"ו): פ' פרישתי:
הוּא פָּנִי כִפְרָה בְּלִמְחָה כִפְרָה.
 הַקֶּסֶף דְּנִמְעִילָה פָּרַק
 וְיֹדֵן מְטָמֵה (דף ע"ב) אֲמַרְנָן
 הַמִּקְדָּשׁ דֵּס לְבַחְמָת קִדְשִׁים מוֹעֲלִין בּוֹ
 אֲלֵהֶם י"ט מַעֲלִיָּה בְּדָם וְיֹדֵן דִּהֶסֶם =
 מְטָמִים אֵלֶּה שִׁיכָּה כִפְרָה אֲזַל לְאַחַר
 מְטָטִיָּה אִף כִּפְרָה אֵין מוֹעֲלִין וְאֵ"ל
 דִּהֶסֶם = ז' מַעֲלִיָּה בְּדָם וְיֹדֵן כִּפְרָה
 בְּלִשְׁמֵי ע"ס דְּמַחֲמִיל אֵין מוֹעֲלִין בּוֹ יֵאל
 לְנֹחַת קִדְשִׁים מוֹעֲלִין וְיֹ"ל מַעֲלִיָּה דִּהֶסֶם
 דְּרַבָּנָן אֲדֹרָם אֵין בְּרִישׁ מַעֲלִיָּה (דף ע"ג)
 דְּדִקְדָּק לְאַשְׁכּוּחִי מִי אִיכָּה מַעֲלִיָּה דְּרַבָּנָן
 וְיֵחִי מִהָּן מַשְׁנֵה עוֹד קֶסֶף בְּסוּף
 הַמְּחֻמָּה (דף ע"ג) גַּבִּי מְקִדֵּשׁ עוֹלָה
 לְדִבְרֵי הַיּוֹם דְּקֻמָּרָה שְׁמוֹעֲלִין בִּהּ שֵׁי
 מַעֲשִׂיּוֹת וּפְרָק אֵין מְדַרְבֵּן אֲמַרְיָה ב'
 מַעֲשִׂיּוֹת מֵאֵין קֶסֶף הֵא אִיכָּה מַעֲלִיָּה
 דְּרַבָּנָן דְּרַבָּנָן וְכֵן קִדְשִׁים שְׁמוֹ
 בְּרִישׁ מַעֲלִיָּה (דף ע"ג) וְיֵאל דִּהֶסֶם שֵׁי
 מַעֲלִיָּה דְּרַבָּנָן מֵאֵין עוֹלָה = דְּבִילִי
 מַעֲלִיָּה וְדֵס לִיכָּה מַעֲלִיָּה דְּלֹאֲרִיחָא
 מַעֲלִיָּה מַעֲלִיָּה קִטְוִין רַבָּנָן מַעֲלִיָּה
 בְּרִישׁ מַעֲלִיָּה אֲקִדְשִׁים שְׁחָטֵן בְּדִירוֹס
 אֲקִיל דְּמַחֲקִין דְּמִי וְעַל הַיָּד הַיָּד
 דְּחִיק לְאַחֲרִי רֵאשִׁי דְּחִיק רַבָּנָן מַעֲלִיָּה
 וְאֲמַרְיָה דְּבִילִי מַעֲלִיָּה (מַעֲלִיָּה) = מַחֲמִי
 מַעֲלִיָּה מַרְבִּי יוֹחָנָן קִדְשִׁים שְׁמוֹ וְכֵן
 חִיִּים הֵי מַפְרֵן דְּיוֹאֵל לְנֹחַת קִדְשִׁין
 אֲדֹרָם שְׁלֵה הֵי מַמְנֵן בְּלָא פְּרִין דְּרוֹק
 אֵין וְעַד אֲמַרְיָה אֲמַרְיָה ב' מַעֲלִיָּה בְּרִישׁ
 מַעֲלִיָּה מַהֲרִי אֲקִדְשִׁים הַכְּלֵתָ (מַחֲמִי)

[illegible]

עין משפט
גד מצות

ג' א מ"י פ"ח מהלכות כלי
המקדש הלכה ה':
ב מ"י פ"י מהלכות רוצח הלכה
ז'

מורה אור השלם

1. כי נפש דבֿרֿשׁר כִּדֿשׁ הוּא
וְנִתְחַו הוּא כִּדֿשׁ הַמִּזְבֵּחַ
לִפְנֵי וְנִשְׁתַּחֲוֶה עַל הָרִמָּה
הַזֶּה כְּנֹסֵם יִפְרֹה׃
- וְיִקְרָא י׳ א׳
2. וְכֹא אֶרֶץ אֶל אֱלֹהִים מִשְׁעֵד
וּפִשֶׁת אֶל בְּנֵי יִבְרָאֵל וְכֹא
לִפְנֵי כְּבֹאֵהוּ אֶל הָרִמָּה הַזֶּה
שָׁם הָיָה הָעֵדוּת׃
3. וְכֹל זִקְנֵי הָעָם הָיָה הָרִמָּה
הַזֶּה אֶל הָהָרִים הַזֵּה
וְיִיחִידֵם לַהֲעֻלָּה הַשְּׁמֵרָה
בְּחֹלֶה׃
4. וְלִפְנֵי הַבָּיָה מִדֿוּר הָיָה מִסְכָּה
לְיִלְשֵׁעַ עַל הָרִמָּה הַזֶּה
וְהָיָה אִשֶׁר תִּאֱכַל הָאֵשׁ אֶת
הָעֵלֶה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁם הָיָה
הַמִּזְבֵּחַ׃
- וְיִקְרָא י׳ א׳

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חד וכו' וא"ל לקולא
וכו'. פ"י קדושין ג ע"א תוס'
ד"ה ואשה וא"ל:

מוֹסֵף רַע"י

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

יְהוֹנָתָן

[illegible][illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones